

A szív bajnokai (2009)

Ez a film mindenkiből előcsalja a szimpátiát; az emberség olyan formában jelenik meg benne, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni.

A történet kezdetén egy család befogad az otthonába egy fiút, akinek nincs hová mennie. A fiatal szépen, lassan beilleszkedik, megszereti újdonsült rokonait, akik, amiben csak tudják, támogatják. A fiúról időközben kiderül, igazi futballtehetség, egy kis segítséggel pedig remek karriert futhatna be. Szülei mindent megtesznek azért, hogy a megfelelő egyetemen tanulhasson tovább, mert a megfelelő egyetemi csapatba kerülése egy igazi mérföldkő lehetne a fiatal életében, karriere hajnalán.

A narratíva szépen felépített: a filmben nincs felesleges jelenet, és számos közeli képpel operál, így a néző könnyebben értelmezi a szereplők érzelmeit. Igazi könnyfacsaró jelent, amikor a fiú rácsodálkozik, családja nemcsak egy ágyat, saját szobát ad neki. Leginkább mégis az anya érzéseivel lehet azonosulni, aki törődő gondoskodással veszi körbe a fiút, így amit ő átél, egy kicsit mi is.

Összességében ez egy gyönyörű film erkölcsről, morálról, és a sajnálattól a szeretetig, elfogadástól a családtaggá válásig megtett útról.

Ajánlom azoknak, akik egy igaz történeten alapuló filmet szeretnének látni, és attól sem riadnak vissza, hogy közben elmorzsoljanak néhány könnycseppet.